

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nabywa prawo do emerytury górniczej, jeżeli:

- 1) udowodnił okres pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wynoszący co najmniej 15 lat oraz pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową przez okres co najmniej 5 lat albo
- 2) udowodnił okres pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wynoszący co najmniej 20 lat oraz pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do osób, które nie przystąpiły do otwartego funduszu emerytalnego oraz nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy.

3. Osobom uprawnionym do emerytury, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje uprawnienie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 760), jeżeli są uprawnione do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy górniczej lub chorobą zawodową powstałą w związku z wykonywaniem pracy górniczej.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się do wniosków o emeryturę górniczą złożonych do dnia 30 czerwca 2004 r., z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4, uważa się za dotrzymany, jeżeli wniosek o emeryturę górniczą zostanie złożony w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu uznającego ustąpienie niezdolności do pracy, a w dniu 30 czerwca 2004 r. odwołanie

od decyzji odmawiającej prawa do renty było przedmiotem postępowania sądowego.

Art. 52. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie później niż do dnia 30 czerwca 2004 r., minister właściwy do spraw gospodarki opracuje i przedstawi Radzie Ministrów plan:

- 1) dostępu do złóż węgla kamiennego, z uwzględnieniem jakości oraz poziomu produkcji niezbędnej do zagwarantowania tego dostępu,
- 2) likwidacji kopalń węgla kamiennego, z uwzględnieniem wielkości pomocy publicznej planowanej do udzielenia przedsiębiorstwom górniczym

— zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, uchwalony przez Radę Ministrów plan, jest obowiązany przekazać Komisji Europejskiej do dnia 31 sierpnia 2004 r.

Art. 53. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy wymienionej w art. 4 ust. 2 pkt 2, z wyjątkiem aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 3 ust. 2, zachowują moc nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 54. Przepisy art. 7—22 stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 55. Traci moc ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych.

Art. 56. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

2038

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558 i Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu tworzenia gmin-

nego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania (Dz. U. Nr 215, poz. 1818) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Szefa gminnego zespołu i jego zastępcę wyznacza wójt spośród zatrudnionych w urzędzie gminy, gminnych jednostkach organizacyjnych lub w jednostkach pomocniczych, osób posiadających wykształcenie specjalistyczne w zakresie ratownictwa, ochrony przeciwpożarowej, inżynierii bezpieczeństwa cywilnego lub zarządzania kryzysowego, absolwentów wyższych szkół wojskowych, a także spośród funkcjonariuszy pożarnictwa, wyznaczonych do wykonywania zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej.”;
- 2) w § 4 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Szefa powiatowego zespołu i jego zastępcę wyznacza starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu spośród osób zatrudnionych w starostwie powiatowym, powiatowych jednostkach organizacyjnych lub jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, posiadających wykształcenie specjalistyczne w zakresie ratownictwa, ochrony przeciwpożarowej, inżynierii bezpieczeństwa cywilnego lub zarządzania kryzysowego, a także absolwentów wyższych szkół wojskowych.”;
- 3) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, zwany dalej „wojewódzkim zespołem”, składa się z szefa, dwóch zastępców: stałego i czasowego oraz grup roboczych o charakterze stałym i czasowym.”;
- 4) § 18 otrzymuje brzmienie:
- „§ 18. Warunki techniczne i standardy wyposażenia gminnych zespołów, określone w § 11—13, powinny zostać zapewnione w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia.”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

2039

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 2003 r.

w sprawie przebiegu służby funkcjonariuszy Agencji Wywiadu

Na podstawie art. 94 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 2) funkcjonariusz — funkcjonariusza Agencji Wywiadu;
- 3) bezpośredni przełożony — funkcjonariusza zajmującego stanowisko służbowe nie niższe niż kierownik sekcji lub inne równorzędne, któremu funkcjonariusz podlega bezpośrednio;

- 4) droga służbowa — zwracanie się funkcjonariusza w sprawie osobowej lub innej sprawie wynikającej ze stosunku służbowego do przełożonego właściwego do jej załatwienia, za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego;
- 5) przełożony właściwy w sprawach osobowych — Szefa Agencji Wywiadu lub upoważnionego przez niego przełożonego;
- 6) sprawa osobowa — sprawę związaną z nawiązaniem, zmianą, rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku służbowego, a także wynikające z jego treści prawa i obowiązki funkcjonariuszy.

§ 2. 1. Wniosek lub raport w sprawie osobowej funkcjonariusza składa się w formie pisemnej, drogą służbową, z wyjątkiem przypadków określonych w odrębnych przepisach.

2. W przypadku gdy:

- 1) bezpośredni przełożony nie jest właściwy do załatwienia sprawy osobowej, przekazuje niezwłocznie wyższemu przełożonemu wniosek lub raport, o którym mowa w ust. 1, wraz z opinią dotyczącą sposobu załatwienia tej sprawy;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609.